

אשריכם ישראל

סיפורים חדשים מכוחה של תפילה

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א - שבט תש"פ

לעבודה בדרך הארוכה יותר, ב"דרך המלך", והנה באמצע הדרך הוא הבחין ליד תחנת אוטובוס בלא פחות ולא יותר מאשר... ארבע מאות עשרים שקלים מפוזרים...

תוך כדי דיבור אני נזכר שקראתי על מרן הגרא"י שטינמן זצ"ל שהיה ידוע לבני ביתו שלרב אין "חוש ריח", ולכן בהבדלה מישוהו אחר היה מברך על הבשמים, לימים גילתה הרבנית ע"ה שלא היה דבר זה מלידה, ובצעירותם כשגרו בשוויץ היה על יד ביתם בית עבודה זרה, והיו מקטירים שם תמיד לעבודה זרה כל מיני מרקחות של בשמים, והריח היה מתפשט בכל האזור, והדבר היה כואב מאוד לרב זצ"ל, ולא ידע את נפשו מרוב צער, עד שיום אחד התפלל וביקש בתחנונים מהקב"ה שייטול ממנו את "חוש הריח", ולאחר יומיים הוא בא אל הרבנית בשמחה ובישר לה שאכן שמע הקב"ה את תפילתו, וכבר אינו מריח כלום.

היכן ישנו האורחים

וכן שמעתי מתלמיד חכם שהיה גר בבני ברק, ופנו אליו מאחד מארגוני הקירוב בבקשה שיארח בשבת הקרובה חמישה נערים מתחזקים, בכדי שיזכו להכיר מקרוב את טעמה של שבת כהלכתה, הלה נענה בשמחה, ובני ביתו פנו להכנות לקראת האירוח, **הבעיה הייתה שאותו צדיק הבין שמדובר רק באירוח בסעודות השבת, ואילו לגבי הלינה הנערים כבר מסודרים, ומה מאוד הוא הופתע כאשר סמוך לשבת "נחתו" בביתו חמשת הנערים עם מזוודותיהם... וזאת בשעה שביתו היה ממש קטן וגם לבני הבית היה המקום צר, והיכן יאכסן את כל בני החבורה?? ואיך יזכו "לטעום מטעם השבת" בשבת עם צפיפות שכזאת וכו'... הלה היה אובד עצות, עוד מעט ושבת קודש נכנסת, ואין אף פתרון באופן. אותו תלמיד חכם השתדל לשדר תחושה ש"הכל בסדר" ו"העניינים בשליטה" בשעה שיצא עם כל בני החבורה לתפילת מנחה של ערב שבת, באותה התפילה וכן בתפילת מעריב של ליל שבת הוא הרבה בתחנונים לקב"ה שיציל אותו ואת בני ביתו מביזיון ואי נעימות, וימציא להם "יש מאין" מקום לאכסן את הנערים.**

חברים יקרים, שוחחנו הרבה מעניין התפילה, שצריך לגשת לתפילה מתוך אמונה שאין לנו ביטוח על אף דבר בעולם, כל מה שיש לאדם יכול להילקח ממנו ברגע אחד, וגם רוטשילד ז"ל מת בתוך הכספת רח"ל... ולעומת זאת הקב"ה יכול לתת לנו מיד את כל מה שחסר לנו, גם במקרים הכי קשים והכי מורכבים, "היד השם תקצר"!! "היפלא מהשם דברי"!! הכל בכל מכל כל תלוי אך ורק ברצון השם יתברך, ותפילה היא המפתח של הכל. וכך היו האבות הקדושים ע"ה מתפללים מתוך הכרה שגם מה שכבר יש להם יכול להילקח מידם ברגע אחד, ולכן כל תפילה שלהם הייתה בתחנונים רבים, כאחד שנמצא במצוקה גדולה ומכיר בעובדה שרק הקב"ה יכול לעזור לו. ומבאר המשגיח רבי ירוחם ממיר זצ"ל שבקריעת ים סוף באו ישראל למצב של תפילה "מן המיצר" - בתחושה של תלות מוחלטת בקב"ה, ממש באותה התחושה שהייתה מנת חלקם של האבות הקדושים גם בשעה שהיו בשלוה.

היום אספר לכם בס"ד כמה סיפורים שיחזקו אותנו מאוד ויזכו אותנו להאמין יותר שהכל תלוי בתפילה, ושתפילה יכולה לשנות את הכל. פעמים שהתפילה הופכת את הכל בין רגע, ופעמים שנדרש מהאדם להרבות בתפילה עד שתבוא ישועתו, "קוה אל השם חזק ויאמץ לבך", ואף אם עדיין לא נושעת - "וקוה אל השם" עד שתגיע הישועה. וכפי משה רבינו ע"ה לא התייאש והתפלל 515 תפילות לביטול גזירת אי כניסתו לארץ הקודש, ואם היה מתפלל עוד תפילה אחת היה זוכה להיכנס. ולעולם אינך יודע לכמה תפילות אתה נדרש בכדי להיוושע, לכן אין להתייאש מכוחה של התפילה.

420 ש"ח לרופא שיניים

סיפר לי חבר שהוא רגיל ללכת בכל יום לעבודה בדרך קצרה ומהירה, יום אחד הוא נאלץ להשתלת שתלים בשיניים, כאשר במרפאה דרשו על הטיפול 900 ש"ח, השתלים הוזמנו, ולאחר כמה ימים הודיעו לו מהמרפאה שהשתלים הגיעו והוא מוזמן אליהם, אך מה לעשות והיו חסרים לו 420 ש"ח. מיודענו פנה בתפילה מכל הלב לקב"ה: "אבא, אני סומך רק עליך, אנא, עזרני שאוכל לשלם בהקדם על השתלים", והנה למחרת הוא הרגיש משום מה חשק ללכת הפעם

"הרחב פיך ואמלאהו", ובורא עולם יכול לתת לנו הכל תיכף ומיד.

התפילות שחוללו מהפך...

כעת אספר לכם סיפור נפלא שקראתי בעלון "מתיקות האמונה", העלון הזה הזדמן לידי בהשגחה פרטית מיוחדת, ושם מובא סיפור ממנו נלמד שכאשר יהודי פונה בתפילה לקב"ה תפילתו בוודאי תשנה את המצב לטובה, ולפעמים דווקא בדרך כל כך בלתי צפויה...

וכך מסופר שם: "שמי אברהם, אני בחור בן שבע עשרה, כעת סיימתי שיעור ג' בישיבה קטנה. כאשר יצאנו לבין הזמנים של חודש ניסן, הבחנתי בבחור אחד משיעור ב' שגר בשכונתי שהוא נמשך אחרי בחורים לא הגונים אשר רמתם הרוחנית רדודה. כשהדבר חזר על עצמו כמה פעמים, נגשתי אליו וניסיתי לעורר את תשומת לבו על הנזק הגדול שבזה. אך הבחור התייחס אלי בגאווה גדולה והחל לבזות ולהשפיל אותי בנוכחות רבים, וכך אמר בדבריו: 'שתוק בחור עלוב שכמוך! מה אתה מרגיש מעצמך?! אתה חושב שבגלל שאתה בחור בשיעור ג' אתה יכול להעיר לי הערות?! תשב בפניה עם הבגדים הבלויים שלך!'. כמובן אני עשוי מבשר ודם ועדיין לא זכיתי לדרגה שלא להיפגע ולא לקחת ללב את הדברים, ולכן הדברים פגעו בי עד עמקי נשמת. והוא המשיך בדרכיו הרעים, ומיום ליום היה ניכר שפניו מתעוותות ואף מלבושיו השתנו לרעה. הדברים כאבו לי מאוד ולבי נאכל מצער, הבנתי שהוא נמשך לרחוב ויותר לא נראה אותו בין חובשי בית המדרש...

אך כשחזרנו לישיבה בחודש אייר, הופתעתי מאוד לראות את הבחור הזה מגיע לישיבה כשהוא לבוש כאחד הבחורים מן המניין, כאילו לא ירד כלל. עקבתי אחריו וראיתי שאמנם הוא לבוש כבחור ישיבה אך באמת הוא נשאר עמוק בתוך השחף והגאווה בהם הוא היה שרוי בימי בין הזמנים. הבחנתי כיצד הוא פוגע בחבריו ומשפיל אותם על כך שאינם מבינים את הנלמד כמותו... שוב פעם לבי נאכל מצער, וחשבתי לעצמי שאין לי עצה רק להתפלל עליו, והבנתי גם שאני טועה בכך שאני מסתכל על חסרונותיו. **ואכן מאותו יום פשוט עשיתי 'שמירת עיניים' מלהסתכל על חסרונותיו והתחלתי להתפלל עליו.**

קבלתי על עצמי שבמשך שבועיים עיקר תפילותיי יהיו עליו. ואכן כך למשך שבועיים עשיתי כמין צום בתפילות, הווי אומר שכמעט לא התפללתי על עצמי אלא בעיקר על הבחור הזה. עליו בקשתי: 'אתה חונך – שהשם ייתן לו שכל להתנהג כראוי, וכן 'השיבנו אבינו לתורתך' – כי אמנם הוא למדן גדול, אבל עם מדות כאלו הוא הרי נקרא כעת רחוק לגמרי מהתורה. 'סלח לנו' – סלח לו השם, 'ומהר לגאלנו' – גאל אותו מדרכים רעות, 'השיבה שופטנו' – שיזכה לישוב דעת ולשפוט את חייו כהוגן, ולהבין כמה ראוי

תפילת ליל שבת קודש הסתיימה, הנערים היו מרוגשים מהתפילה הנעימה, וכלל לא חלמו שעדיין לא ידוע למארחם היכן הם ישנו בלילה. והנה לפתע פנה אחד השכנים למיודענו וסיפר לו שאחד משכניהם נסע לשבת והותיר אצלו את המפתח של דירתו, כשהוא מבקש ממנו שישתדל לארח אנשים בדירתו, וזאת היות ולאחרונה התרבו הגניבות בשבתות, ולכן הוא ישמח שתיראה נוכחות בדירתו... אך מה לעשות שעד לרגע זה הוא לא מצא מי שזקוק לדירה ההיא לשבת... מיודענו קפץ על המציאה כמוצא שלל רב, סיפר לשכן על ה"השגחה פרטית", והודה לקב"ה על שתפילתו התקבלה, אף שהייתה נראית כדבר לא מציאותי.

ארוחת צהריים מן השמים

קראתי סיפור נפלא בעלון "פניני עין חמד". גברת אחת עובדת בשעות הבוקר מביתה, לקראת הצהריים היא עוזבת את הכל ונפנית להכין ארוחת צהריים, לפני שילדיה ישובו אל הבית, באחד הימים בדיוק בשעה שפנתה להכין את ארוחת הצהריים צלצל הטלפון בביתה, על הקו הייתה ידידה שלה אשר ביקשה ממנה להתקשר בדחיפות אל אישה מסוימת, מדובר היה בנושא חשוב וממש דחוף, ואותה ידידה התעקשה שהעניין אינו סובל דיחוי, היא התקשרה אל אותה אישה והשיחה התארכה הרבה יותר מהצפוי, ובסיום השיחה, כשהניחה את שפורפרת הטלפון במקום נדהמה לגלות שהשעה כבר אחת ועשרים!

הגברת נכנסה ללחץ, הן בעוד עשר דקות אמורים הילדים לשוב הביתה, ומניין תגיש להם אוכל? באותו הזמן לא היו בבית אפילו מוצרי חלב. **היא הרימה את עיניה למעלה ובדמעות פנתה לקב"ה: 'אתה יודע שהתעכבתי בטלפון רק בכדי לעשות חסד, אנא, עשה גם אתה חסד עם ילדי, ובבקשה תדאג להם לארוחת צהריים'.** סיימה הגברת בתפילתה מתוך אמונה ש"המשיבוע לכל חי רצון" ידאג לילדיה לארוחה מזינה.

באותו הרגע נשמע צלצול בדלת הכניסה, היא פתחה את הדלת, אף אחד לא עמד שם, אך לידית הדלת הייתה קשורה שקית ניילון גדולה ובתוכה... ציפס טרי וחם, מנות בשר בצלי, מספר תוספות, ואף קינוח מיוחד לסוף הארוחה. במכתב שהיה מצורף נכתב כך: "לגברת... היקרה, מאז שעברת לדירתך החדשה הבטחתי לשלוח לך ארוחת צהריים טעימה ומזינה, אך כל פעם נדחה הדבר מחמת עיכובים שונים למיניהם. הפעם פרעתי את החוב, שיהיה לך ולילדיך לבריאות". על החתום הייתה שכנתה הטובה מהדירה הקודמת.

כעת היא פרצה בבכי של שמחה, על שהקב"ה קיבל את תפילתה ושלח להם ארוחה טעימה ומזינה. ועל ידה הם למדו שהקב"ה מכין לנו את כל הדרוש לנו, והוא יתברך רק ממתין שנפתח את הפה ונבקש,

כמה שעות עד שמגיע טרמפ. המאבטח העלה את הטרמפיסט, וזה סיפר לו כי רעייתו נכה רח"ל והוא משתדל להחזיק את הבית במסירות, אין להם רכב, כל נסיעה אצלם זה פרויקט מורכב, כעת התקשרו מבית הספר להודיע שהבת איננה חשה בטוב ויש לקחת אותה לקופת חולים, אז הטרמפיסט יצא מביתו אל הרחוב הגשום, ובשיא התמימות הוא פשוט המתין לטרמפ. "ויאמר לי כבודו, כמה זמן אתה ממתין כבר לטרמפ?" שאל המאבטח, "שתי דקות בלבד" ענה הטרמפיסט, כשהוא מוסיף ומספר שעקב מצבו המשפחתי המורכב, הקב"ה מרחם עליו באופן מיוחד, ולעולם הוא לא ממתין יותר מדקות ספורות לטרמפ, כל פעם שהוא צריך טרמפ הוא פונה בתפילה לבורא עולם שיעזור לו, ובכל פעם "במקרה" מישהו נאלץ לצאת מהישוב וכו' וכך הוא מצא טרמפ... עכשיו הבין המאבטח מדוע בדיוק היום הצטרפו יחדיו שני העיכובים הכל כך בלתי שגרתיים.

הפגישה עם הפרופסור

כדי להמחיש עד כמה יש להתפלל מתוך תלות אמתית רק בקב"ה אחזור על מה שכבר שאלתי אתכם פעם. מה דעתכם על התקרית הבאה:

יהודי אחד שבנו חלה מאד השיג פרוטקציה מיוחדת להתקבל בחינם להתייעצות אצל הפרופסור הגדול ביותר בעולם, האב והבן יצאו נרגשים לדרך הרחוקה, ולאחר נסיעה ארוכה הם הגיעו בשעה טובה אל מעונו של כבוד הפרופסור, הם נכנסו אליו, ואז האב פתח את פיו וכך הוא אמר:

"שלום לך, כבוד הפרופסור, תודה שקבלת אותנו לפגישה בחינם, ואני מודה לך על שאתה מוכן לעזור לנו ללא תשלום, האמת שנזכרתי שאולי הרופא בקופת חולים יעזור לי, אני אחר כך אבדוק את זה, אז רציתי לבקש את עזרתך שתבדוק את הילד, אבל אולי בעצם יש איזו תרופה טבעונית שעוד לא ניסיתי אותה ואולי היא תעזור, אז בקיצור, תאמר לי בבקשה אם יש לך אפשרות לעזור לנו, טוב, מה לעשות, אולי בכלל לא תוכל לעזור לנו, אז תאמר לי מה כדאי שנעשה עם הילד, אני חושב שצריך להתייעץ עם היועץ השכונתי, אז בעצם אתה יכול בבקשה לבדוק את הילד?"

מה אתם צוחקים? זה כל כך מצחיק?

אז זהו, שזה גם מאד עצוב... בעצם אנחנו צוחקים גם על עצמנו. לפעמים עומדים להתפלל על הבריאות, ניגשים ל"רופא כל בשר", הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, ותוך כדי שמבקשים ממנו רפואה, עוברות מחשבות במוחנו, אולי פלוני יוכל לעזור לנו, או שמא מאלמוני תבוא הישועה, והרי השם יתברך בוחן לבבות, הוא יודע טוב מאד מה אנחנו חושבים תוך כדי שאנחנו מבקשים את עזרתו, וכי זה מתאים לבקש עזרה מהרופא הגדול, ותוך כדי זה לחשוב שאולי איזה אחד שבקושי למד קצת רפואה יעזור לנו! וזאת בשעה שבאמת אף אחד לא יכול לעזור

לו להתרחק מדרכים עקלקלות, וכן על זה הדרך בשאר ברכות. בתום השבועיים נתקלתי במחזה מעניין מאוד: בחדר האוכל בזמן ארוחת ערב, בחור אחד מהשיעור של הבחור הזה לקח לו את המנה, ולהפתעתי אלעזר פשוט אמר לו: "שיהיה לך לבריאות!" ואכל משאר המאכלים. לאחר סדר ג' נגשתי אליו ושיבחתי אותו על התנהגותו בחדר האוכל ושאלתי אותו בהתפעלות איך זכה לסבלנות שכזאת? והוא ענה לי דבר מדהים: "דע לך שכבר שבועיים אני מתבונן בך איך אתה מתפלל את שלושת התפילות בכל יום בכוונת הלב, וזה מכניס לי יראת שמים גדולה מאוד. ודע לך שקודם לכן כמעט לא הייתי מתפלל כלל, אבל מאז שאני מתבונן בתפילותיך קבלתי חשק להתפלל ולהתקרב גם אני להשם. בד בבד התמלאתי חרטה על התנהגותי הרעה שהייתה כלפיך בבין הזמנים, וחיכיתי לשעת הכושר להתפייס אתך."

הייתי בהלם מדבריו, שבהם נתגלה לי שבדיוק בשבועיים הללו שאני מתפלל עליו, השם הסב את ליבו להסתכל עלי בדיוק בזמן התפילות שאני שופך עליו, והוא קנה מכך יראת שמים. כמובן התפייסתי אתו וקבענו חברותא בכל יום."

המאבטח באתר הבניה

סיפר לי בימים האחרונים יהודי הגר באחד הישובים בגוש עציון והוא עוסק לפרנסתו כמאבטח באתר בניה בו עובדים פועלים מהשטחים, הוא הסביר לי שעל פי על החוק על כל עשרה פועלים ערבים חייבים להתזיק מאבטח. העבודה שלו היא בדרך כלל משבע בבוקר עד ארבע אחר הצהרים והוא מקבל בתמורתה 450 ש"ח ליום. באחד הימים פנה אליו הקבלן לקראת השעה 1:00 והודיע לו שהיום העבודה תיאלץ להפסיק באמצע היום, וזאת מכיוון שאזלו חומרי הבניה והמשלוח התעכב, הקבלן העניק לו 250 ש"ח וסיכם אתו שמחר ישובו לעבודה. כעת חיפש הלה עבודה חלופית ונדע לו שיש מאבטח באחד הישובים בגוש עציון שמחפש בדיוק כעת מחליף, היות והציעו לו לעבוד כעת כסבל בחברת הובלות, וזו עבודה עם הכנסה גדולה יותר. מיודענו יצר אתו קשר והם סיכמו שהוא ייסע כעת אל מקום עבודתו, אלא שכאשר הגיע לשם המתין לו בחוץ המאבטח – הסבל והתנצל בפניו שממש הרגע קיבל הודעת ביטול מחברת ההובלות, כך שהוא בסוף לא זקוק למחליף, כפיצוי על הטרחה הוא נתן לו 50 ש"ח. המאבטח שלנו נסע לכיוון היציאה מאותו ישוב על מנת לשוב אל ביתו, כשאיננו מבין מה קרה היום ששוב שולחים אותו הביתה בצורה כל כך בלתי צפויה... ביציאה מאותו ישוב הוא הבחין באדם שעמד ליד הכביש בתוך הגשמים העזים והקור של חורף תש"פ כשהוא ממתין לטרמפ, המחזה הזה היה מאוד מוזר, מי חולם למצוא טרמפ בשעה שכולם נמצאים בעבודה, ועוד ביציאה משוב בו אין הרבה תושבים?? במקומות שכאלה לפעמים אפשר להמשיך לעמוד

לנו בלי עזרה מלמעלה, אף אחד לא יכול לעזור לנו בלי הסכמה מלמעלה, וגם אף אחד לא יכול לתת לנו עזרה מושלמת, עזרה שיש בה ברכה, כמו מה שמקבלים ישר מהשם יתברך בזכות התפילה וההתחזקות.

זה לא אומר שלא צריכים לעשות השתדלות, אבל בהחלט לא צריך "לעזור" לקדוש ברוך הוא ולייעץ לו איך לעזור לנו... מה עוד שבדרך כלל אנחנו "מסתפקים במועט", לדוגמא, אחד צריך כסף, הוא מבקש "השם תעזור לי שהגמ"ח יסכים להלוות לי"... למה להסתפק במועט? תבקש מהשם שלא תצטרך הלוואות! או אחד צריך בריאות, אז הוא מבקש "השם תעזור שהניתוח יצליח או הטיפול יצליח", למה לבקש ככה? אתה מדבר עם השם שהוא הכל יכול, תבקש "עד הסוף", תבקש רפואה שלמה בלי שום צורך בטיפול רפואי! מה? הקדוש ברוך הוא זקוק שנעשה לו "הנחות"?!

הלוואי שנזכה לפחות בזמן התפילה לזכור ולחוש שרק הקדוש ברוך הוא הוא בעל הכוחות כולם, והוא ורק הוא שיכול לעזור לנו. ובאמת כמה שיהודי מתייחס ל"פגישה" עם מלך מלכי המלכים בצורה חשובה יותר, כך אכן תפילתו פועלת ישועות גדולות, כי גם הקב"ה מתייחס לתפילה שכזו בהתאם.

כך זוכים בישועות

ונסיים בסיפור ממעלת כבוד התפילה, הסיפור הובא בעלון "אור השבת", וכך הובא שם: "אני אברך באחד הכוללים ברכסים שמתמודד כמו עוד הרבה עם קשיים בפרנסה, ומייחל כל חודש לישועה נוספת מהקב"ה, שיתן לי את האפשרות להמשיך לשקוד על דלתי התורה. לפני מספר שבועות פנה אלי ידידי, אברך כמותי שגם הוא מתמודד עם קשיים כספיים, ושאלתו בפיו, במה אפשר להתחזק בשביל שנזכה לשפע ברכה והצלחה מהשי"ת. העלינו מספר רעיונות... לאחר מספר ימים פנה אלי ידידי הני"ל ואמר לי שראה בספר הנפלא 'מעין אברהם' של הגה"צ ר' אברהם קוך זצ"ל שמעיד שהגיעו אליו מאות סיפורים במשך השנים האחרונות של אנשים

שהתחזקו בתפילה ועשו מאמץ מעבר לרגילות שלהם, וזכו לישועות מעל הטבע ברוחניות ובגשמיות, ואם כן, אומר לי ידידי בא נקבל על עצמנו להתחזק בתפילה ולהשתדל לכל הפחות להיות עומדים על מקומנו עטורים בתפילין ועטופים בטלית בזמן שבו מתחילה התפילה. וכך לאחר ששוחחנו על ענין זה החלטנו פה אחד שממחר מתחילים את החיזוק.

הישועה לא אחרה לבוא! כבר למחרת בשעות הערב של אותו היום שבו התחזקנו בתפילה קיבלתי טלפון מידיד, שפנו אליו משפחה ממדינת קולומביה שבאמריקה ומחפשים אדם שיאמר קדיש על אביהם שזה עתה הלך לעולמו, ומוכנים לשלם סכום הגון עבור כך. השתוממתי לרגע ולפתע תפסתי שבוודאי זה הגיע בזכות החיזוק בתפילה. אך הישועות לא הסתיימו. למחרת התקשר אלי קרוב משפחה מהמרכז שהייתי חייב לו סכום של אלף שבע מאות ש"ח, ואומר לי שזה עתה זכה בלוטו בסכום של כמה אלפי שקלים ומשום כך החליט לוותר לי על החוב שאני חייב לו. החלטתי לספר זאת לידידי שעשה אתי יחד את החיזוק בתפילה, עוד לא סיימתי לספר לו וכבר החל בסיפור הישועה שהייתה לו. וכך מספר לי, שבערב של אותו יום שהתחלנו להתחזק בתפילה, היה בשמחת אירוסין בבני ברק של קרוב משפחה, ובאמצע השמחה ניגש אליו אחד מקרוביו ואמר לו: טוב שפגשתי אותך יש לי סכום כסף ממעשרות שרציתי להעביר, והחלטתי שהפעם זה יהיה עבורך. תן לי את מספר החשבון שלך ואני אעשה לך העברה בנקאית, הוא העביר לי אלף וארבע מאות ש"ח. על זה נאמר 'כי מכבדי אכבד', מי שעושה מאמץ לכבוד השי"ת, ה' מחזיר לו".

יהי רצון שנזכה להתענג על התפילה תמיד, ונשתוקק כל הזמן להתפלל עוד ועוד, וכדרך שמו"ר המשגיח הגר"ש וולבה זללה"ה היה כל כך משתוקק לתפילה, ולכן תמיד התפלל בצהרים "מנחה גדולה" בבית כנסת ליד ביתו, וזאת על אף שהיה נוכח בישיבה בשעת המנחה אחר הצהרים, ואמר שמתקשה להמתין למנחה כל כך הרבה זמן...

ניתן לתרום לזיכוי הרבים בכל עמדות "נדרים פלוס" – שלוחת "אשריכם ישראל" [קרן מס' 3331] התרומות מוכרות לצורך מס. או בפל': 052-7608955 [נא להשאיר הודעה]

קו החיזוקים "אשריכם ישראל" מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

לתגובות \ להזמנת הרצאות – ניתן להתקשר (בשעות הבוקר והערב): 08-9743208 \ דוא"ל:

Mabatye@gmail.com